

Værdigt ♩ = 84-92

1. Hvil-ken smuk og yn-dig mor-gen, so - len far - ver smukt vor jord,
2. Ned han knæ - ler, sag - te be - der, det er dren-gens før - ste bøn,
3. Mør-ket vi - ger, lys ned - da - ler, so - lens lys det o - ver - går;
4. „Jo - seph, den - ne er min Elsk - te, hør ham!“ lød vor Fa - ders bud.

bi - er sum-me fug - le syn - ge som et lif - ligt eng - le - kor;
 mør-kets mag - ter ned i stø - vet knu - ger den - ne jør - dens søn;
 glo - rie - glan-sen på ham fal - der, sko - vens træ'r ild - støt - ten når.
 Jo - sephs sim - ple ord bøn - hør - tes, hen - rykt hø - rer han sin Gud;

og i lun - dens sva - le skyg - ge Jo - seph sø - ger Her - ren stor.
 u - for - sagt han dog ved - bli - ver at an - rå - be Gud i løn.
 Jo - seph sku - er Gud vor Fa - der, som med Søn - nen for ham står.
 fryd og glæ - de hjer - tet fyl - der, thi som Seer han kå - res ud.

Og i lun - dens sva - le skyg - ge Jo - seph sø - ger Her - ren stor.
 U - for - sagt han dog ved - bli - ver at an - rå - be Gud i løn.
 Jo - seph sku - er Gud vor Fa - der, som med Søn - nen for ham står.
 Fryd og glæ - de hjer - tet fyl - der, thi som Seer han kå - res ud.

